

Levon Ekmekçiyan ve Zohrab Sarkisyan'ı Unutmadık, Unutmayacağız!

Posted on 06/02/2022

Ermeni Soykırımını büyük bir suçtur. Ancak belki de bundan daha da büyük olan bu suçun inkar edilmesidir. Ve hatta daha da ileri gidilerek “mukatele” (birbirini vurmak) oldu denilerek yaşananların çarpıtılmasıdır.

Bu mücadelede ön plana çıkan ve Türkiye kamuoyu tarafından (yapılan karşı devrimci propaganda nedeniyle) tanınan devrimci örgütlerden biri de Ermenistan Kurtuluşu için Ermeni Gizli Ordusu (ASALA) olmuştur. ASALA savaşçıları henüz hayatlarının en güzel döneminde, Ermeni halkı davasına hayatlarını feda ederek aramızdan ayrıldılar. Tarihe not düştüler. Yeni nesillere, mücadele mirası bırakarak Ermeni halkının kalbine gömüldüler.

Bu mücadelede Türkiye Devrimci Hareketi tarihi açısından bilinmesi ve elbette sahiplenilmesi gereken devrimciler de vardır. Bunlar Levon Ekmekçiyan ile Zohrab Sarkisyan'dır.

Onlar, her ne kadar doğdukları yerler bugünkü Türkiye içerisinde olmasa bile kökleri Adana, Sivas, Maraş, Muş, Van, Kars, Diyarbakırlı... olup, 1915 Ermeni Soykırım davasının takipçileridir.

Onlar zoraki Tehcir Kararı ile Suriye çöllerine, Lübnan'a ölüm yolculukları ile gönderilen bugün Ermeni davasının kararlı savunucularıdır.

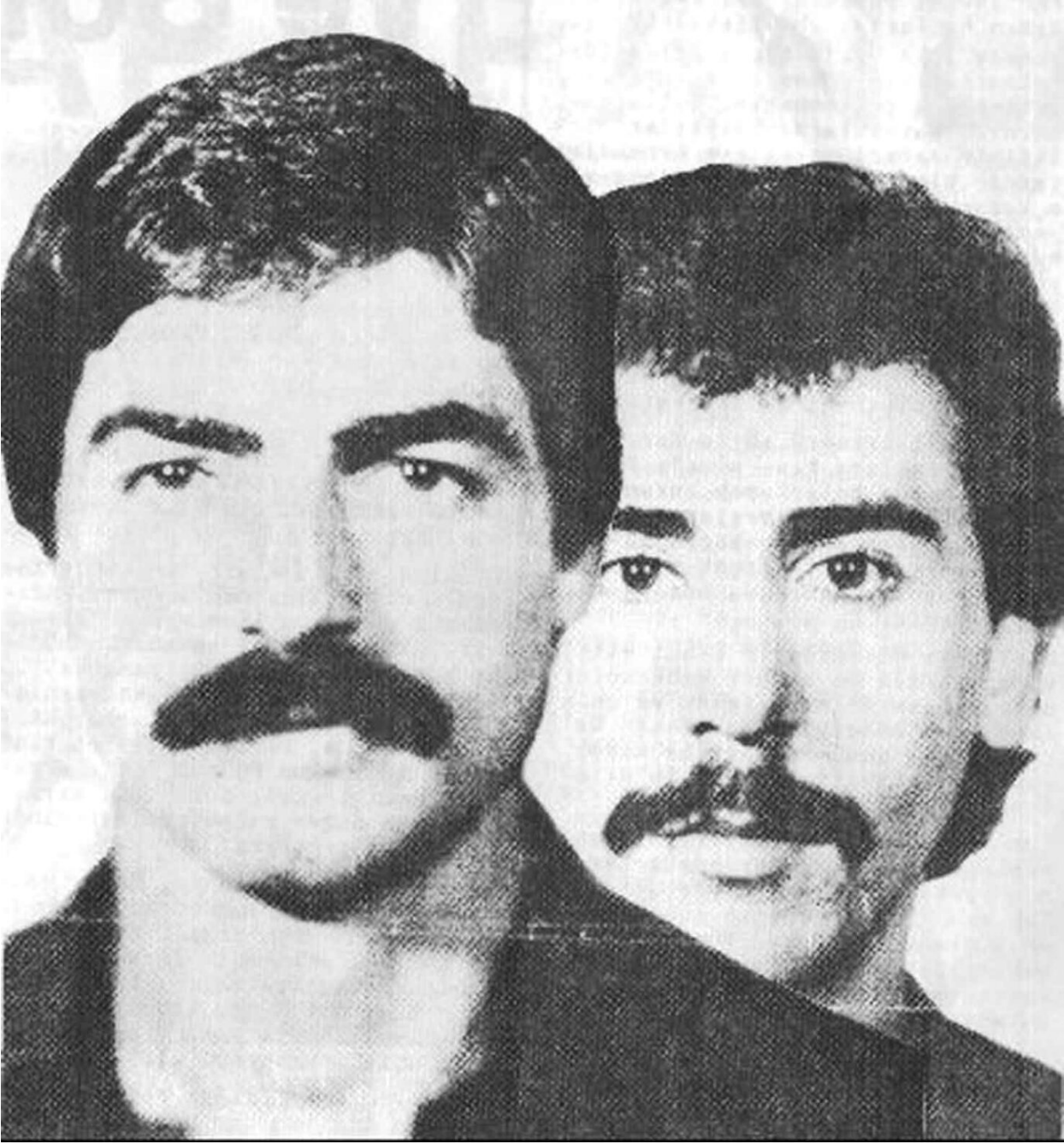
Onlar 1915 Ermeni Soykırım davasını omuzlayıp, Ankara'ya varmış Ankara'da patlayan, isyan eden, kör-sağır-dilsiz dünyaya “artık bizleri duyun” ve “adalet” diyerek mücadele eden

ölümsüz kahramanlardır.

1915 Ermeni Soykırımı gerçekliğini görmek istemeyen, duymayan ve konuşmayan dünyamızda özellikle 1980 yıllarında başlayan Ermeni halkının adalet savaşı, bugün dünyanın dört bir yanında duyulmuşsa, yüzlerce parlamentolarında dünya halkları nezdinde kabul edilmişse bunu Ermeni devrimci geleneğini yaşatan fedailere borçluyuz.

106 yıldır kanayan bu yaranın izahını bir türlü yapamayan, sözde tarihçi-akademisyen ve tarihi inkar etmesi için görevlendirilen yazarlara rağmen bugün Ermeni tabusu halen devam ediyorsa bunun tek sebebi korkudur. Bu yüzden tabulara cesaretle parmak basan Hrant Dink gibi hakikat savaşçıları ya hapisane ya ağır cezalar, ölüm ile karşı karşıya kalmışlardır.

Türkiye’de hangi parti yönetimde olursa olsun Ermeni Soykırımı’nı red ve inkar etmek, Kürt ulusunun ulusal haklarının yok saymak öncelik olmuştur. Geçmişle yüzleşme, hesap verme, özür dileme, gerçekliği kabul etme TC faşizminin fitratında olmadığı için bugün yine Kürt Sorunu ile karşı karşıya kalmışlardır. Uluslararası kamuoyunda ve ilişkilerde sorunlu devlet olarak görülmesinin sebebi budur.

Levon ile Zohrab unutulmamalıdır!

Her yıl Ocak ayında Türkiye devrimci hareketi ölümsüzlerimizi anarken, Ermeni devrimci geleneğini fedai duruşları ile yaşatan Levon Ekmekçiyan ile Zohrab Sarkisyanlar unutulmamalıdır. Ermeni davasını sırtlayan fedailer, Türkiye devrimci hareketi içerisinde kabul edilmelidir.

12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünün en karanlık günlerinde, TDH'ye yönelik azgın saldırıların gerçekleştirildiği, hapishanelerin tıka basa doldurulduğu, askeri kışlaların hapishane olarak kullanıldığı, işkence-katliam-idamların yaşandığı koşullarda, askeri faşist diktatörlüğün başbakanı Bülent Ulusu'nun cezalandırılması görevinde Z.Sarkisyan şehit düşmüş, L.Ekmekçiyan ise esir alınmıştı.

Bülent Ulusu'nun Ankara Esenboğa Havaalanı'na incek olan uçağının rötar yapmasından kaynaklı 7 Ağustos 1982 tarihinde yaşanan çatışmalarda, ilk defa bir ASALA fedaisi Türk Devleti'nin eline esir düştü. Yaralı yakalanan Levon Ekmekçiyan ölüme-idama gidene kadar tedavi edilmedi. Sorgulamasını MİT'te görevli Kenan Evren'in damadı Erkan Gürvit üstlendi. Yaptığı işkenceleri övünerek anlattı. "Yaralı ele geçen ASALA militanını 3 ay sorgulayan tek kişiyim" dedi.

Ankara sıkıyönetim mahkemelerinde göstermelik yargılamalardan, tutuklandıktan tam beş ay gibi kısa bir süre sonra 29 Ocak 1983 tarihinde Ankara Mamak Askeri Hapishanesi'nde idam edildi. Uluslararası anlaşmalar hiçe sayılarak hukukçuların avukat talebi önerileri dikkate alınmadı. Oluşturulan korku ortamında yasal hiçbir hakkı olmadı. Talep dahi edilemedi. Sırlarla dolu ölüm hücresinde hiç kimse ile konuşurulmadı. Onunla konuşmaya çalışanlar cezalandırıldı. Arkasında birçok soru işaretleri bırakarak idam edildi.

Toplam beş ay tutuklu kaldığı Mamak Askeri Hapishane müdürü özel olarak görevlendirilen kişi Kıbrıs işgalinde Rum halkına zulümlerinden dolayı atanmış "kasap" olarak bilinen Raci

Tetik'ten başkası değildi. R.Tetik "işkence yapsam bile, işkence yaptım der miyim?!" sözleriyle tanınan sadist bir işkencecidir. L.Ekmekçiyan son anına kadar işkence görmüştür. "İdama giderken bile dayak atarak götürdüler" diyen tutuklular olmuştur.

L.Ekmekçiyan'ın çok kısa bir süre kaldığı Mamak'ta bazı tek tek tutuklular dışında sahiplenilmemiştir. Devrimci tutsakların önemli bir kesimi Ermeni sorununda sosyal şoven politikalarını aşamadıkları için "Adanalı, Lübnan'a tehcir edilmiş binlerce aileden olan, Ermeni davasını ölümleri pahasına Ankara'ya taşıyan devrimcileri anlayamamışlardır." Bu anlayış benzer biçimde bugün Kürt ulusal sorununda da devam ettirilmektedir.

Ermeni Soykırımı davasını üstlenen "Tazminat-Toprak-Tanıma" talepleri mücadelesi ile yola çıkan, 1980 yıllarında adından çokça bahsedilen ASALA yöneticilerinden, hayatını Ermeni davasına adayarak Artsakh'ta şehit düşen Monte Melkonyan amaç ve politikalarını şöyle açıklıyordu: "...farklı Ermeni akımları ve çevrelerinden gelen ve tüm topluluk içi çatışmaları bir yana koyarak ASALA'da birleşen bizler esas amacımız Batı Ermenistan'ı kurtarmak ve onu bugünün özgür Sovyet Ermenistan'ı ile birleştirmek bütünleşmiş ve devrimci bir Ermenistan'ın oluşturulmasına hizmet ediyoruz..."

Levon ve Zohrab'ın mezar yerleri açıklanmalıdır!

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'nın hızlandırılmış mahkemelerinde tek celsede verilen idam kararından sonra 29 Ocak 1983 yılında idam edilen Levon Ekmekçiyan'ın mezarı Ankara Cebeci Asri Mezarlığı'ndadır. Zohrab Sarkisyan da orada bulunmaktadır. Devlet yetkilileri dışında hiç kimsenin bilmediği bir yerde tutulmaktadırlar.

Askeri faşist diktatörlüğün estirdiği korku ve baskı ortamında çeşitli milliyetlerden ve inançlardan emekçi halkın olduğu gibi ASALA ve idam edilen devrimciler üzerinden, Ermeni halkı baskı altına alınmıştı. Patrikhane üzerinden Ermeniler aleyhine zoraki açıklamalar

yapılması istenmiştir. Sosyal hayatta Ermeniler yaşayabilmek için mecburi olarak isimlerini değiştirmek zorunda kalmışlardır. Tahminen 2.000 civarında kişi isim değişikliğine başvurmuşlardır.1980'ler yurtdışına en çok Ermeni göçünün yaşandığı yıllar olmuştur.

Öyle ki basında ve televizyonlarda her gün, her saat işlenen Ermeni düşmanlığından etkilenen Artin Penik adlı Ermeni vatandaş kendini Taksim Meydanı'nda yakmıştır. Ermeni din insanları Hayko Manuel Eldemir - Hrant Küçüküzelyanlar uydurma gerekçelerle ASALA ile ilişkilendirerek, köpeğine "Atatürk" ismi verdiği yalanlarıyla ağır hapis cezalarına çarptırılmışlardır.

Levon Ekmekçiyan'ın annesinin ölmeden önce son isteği olan oğlunun kemiklerine dahi olsa erişme ve bir mezar yerinin olma isteği için uğraşan ve Türk yetkililerden cenazesinin alınıp Paris'e götürülme talebi ile İHD Başkanı Eren Keskin dışında kimse uğraşamamıştır. Toplumda hakim olan anlayış "Ermeni'ye bulaşma yoksa yanarsın"dan başka bir şey değildir. Daha dün Aysel Tuğluk'un annesi Hatun Tuğluk defnedilirken "Burası Türk toprağıdır. Ermeni toprağı değil. Buraya Ermenileri istemiyoruz" diye cenazeye dahi saldırarak kadar barbarlaşmış bir güruh ile karşı karşıyayız.

İHD Başkanı Eren Keskin'in çabaları ile Ankara Cebeci Asri Mezarlığı'ndan çıkarılan Levon Ekmekçiyan'ın cenazesi, idamından 33 yıl sonra 2016 yılında alınarak otopsi yapılmak üzere Paris'e taşındı. Paris'te iki yıl gibi uzun bir süre yapılan otopsilerde cenazenin Levon Ekmekçiyan'a ait olmadığı kardeşi tarafından açıklandı. Kardeşi "Cenaze kardeşime ait değil, gönderilen köpek kemikleri ile farklı insanlara ait kemikler" dedi. Bu açıklamaya hiçbir TC yetkilisi karşı çıkmadı.

Bu olay Türk devletinin, Aysel Tuğluk'un annesinin cenazesine yapılan insanlık dışı saldırıları ile Levon'un cenazesine yapılan saldırılar bir ve aynıdır. Ermeni'ye olan tahammülsüzlüktür. Türk devletinin faşist yüzünü ortaya çıkarmıştır. Aynı zamanda TC devletinin ne kadar kin ve intikam duygusuyla, aradan seneler geçmiş olsa dahi hareket

ettiğini, unutmadığını göstermektedir. Ermeni sorunundan Kürt sorununa devlette devamlılık sürmektedir.

Türkiye devrimci hareketi bu Ermeni devrimcileri sahiplenmelidir. Unutmamak gerekir ki, 12 Eylül Faşist Cuntası tarafından idam edilenler arasında uzunca bir süre Levon Ekmekçyan'ın adı anılmamıştır. Bu durum gerçekte ezilenlerin ve mazlumların safında, yanında olduğunu her fırsatta söyleyenler için turnusol işlevi görmüştür. Geçmişte Ermeni Soykırımı'na ve devrimcilerine yaklaşım, günümüzde Kürt ulusal sorunu ve Kürt devrimcilerine yaklaşım benzer bir işlev görmektedir.

Kaynak: [Özgür Gelecek](#)